

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Høring vedrørende udkast til lovforslag om modernisering af skatteadministrationen

Skatteministeriet har i mail af 14. december 2007 – journalnr.: 2007-711-0008 – anmodet om eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag.

FDS ønsker at afgive følgende bemærkninger til de dele af lovforslaget, der direkte har tilknytning til eller betydning for skatteankenævnenes klagebehandling:

Remonstration ved klage over årsopgørelsen - § 1, nr. 2

FDS er af retssikkerhedsmæssige årsager principielt imod (gen)indførelse af remonstrationsordninger på skatteområdet. Hertil kommer, at FDS ikke er bekendt med, at uigennemskuelige klager over årsopgørelser har et omfang, der i forhold til skatteankenævnene kan begrunde den foreslåede omlægning.

Er Landsskatteretten derimod reelt belastet af uigennemskuelige klager over årsopgørelser, kan det efter FDS' opfattelse være anledning til at vurdere hensigtsmæssigheden af, at det er overladt til den enkelte klager selv at beslutte, om det er skatteankenævnet eller Landsskatteretten, der skal varetage opgaven som 1. administrative klageinstans i den pågældende sag – herunder klager over årsopgørelser.

FDS finder den foreslåede remonstrationsordning ude af proportion med omfanget og karakteren af den problemstilling, der søges løst. FDS finder det derimod naturligt at søge problemstillingen løst med den informationsindsats, som ifølge forslaget skal gennemføres sideløbende med remonstrationsordningen.

SKAT har i forhold til den nye indsatsstrategi fokus på værdien af en hensigtsmæssig information til borgerne. Den foreliggende problemstilling kan formentlig tilsvarende i al overvejende grad afhjælpes, hvis årsopgørelserne bliver påført en meget tydelig og indledende anbefaling af, at skatteyderen bør rette kontakt til SKAT, hvis den pågældende har spørgsmål eller forståelsesmæssige problemer i forhold til elementer i årsopgørelsen.

I alle sager har SKAT allerede den genoptagelsesadgang, der er kernen i den nu foreslåede remonstrationsordning.

I bedste fald vil sagsbehandlingstiden derfor i et meget begrænset antal sager kunne reduceres med de få dage, det tager for klageinstansen at fremsende klagen til udtalelse frem for at klagen indsendes direkte til SKAT.

Administrativt vil klageinstansen muligvis kunne opnå en helt marginal ressourcemæssig gevinst ved ordningen. En gevinst der i øvrigt modsvares af et forventet tilsvarende øget ressourceforbrug i SKAT.

Disse mulige men under alle omstændigheder helt marginale fordele skal efter FDS' opfattelse vægtes i forhold til følgende uhensigtsmæssige elementer i eller følger af den foreslåede ordning:

- I sager, hvor en skatteyder inden for den afsatte frist undlader at reagere på en agterskrivelse fra SKAT, vil resultatet af den efterfølgende ansættelsesændring blive meddelt skatteyderen ved, at der udsendes en ændret årsopgørelse. Da der i disse situationer ikke i skatteforvaltningslovens forstand er givet en "særskilt underretning" skal en eventuel klage over ansættelsesændringen efter forslaget sendes til SKAT.

Gruppen af ofte resourcesvage personer, der havner i denne situation, vil herefter være tvunget til at skulle gå i dialog med netop den myndighed, som ikke i første omgang har formået at bibringe skatteyderen den nødvendige information. Løsningen af netop denne opgave kan formentlig fortsat bedre varetages af skatteankenævnet.

- Det er retssikkerhedsmæssigt uacceptabelt, at den foreslåede ordning kan få den konsekvens, at der med indgivelsen af klagen til SKAT starter en "forhandling" mellem SKAT og klager. En forhandling der kan medføre forslag fra SKAT om delvist medhold i klagen.
- Det er uhensigtsmæssigt, hvis SKAT i disse situationer skal starte en egentlig sagsbehandling med henblik på at få sagen "fuldt oplyst" med risiko for en forlængelse af den samlede sagsbehandlingstid til følge. En frist på 14 dage fra sagen er "fuldt oplyst", frem for en frist på 14 dage fra SKATs modtagelse af klagen kan i forhold til sagsbehandlingstiden få endog meget negative konsekvenser for de pågældende sager.

Retssikkerhedsmæssigt er det endvidere uacceptabelt, at videresendelse af en klage til klageinstansen skal afvente, at SKAT finder sagen "fuldt oplyst". Der er netop tale om klage over en afgørelse, som SKAT har truffet og som SKAT derfor allerede på ansættelsestidspunktet skulle have sikret var fuldt oplyst.

- En mulig forlængelse af sagsbehandlingstiden i de sager, hvor klageren godt nok klager på grund af en årsopgørelse og derfor sender klagen direkte til SKAT, men hvor SKAT alene kan videreformidle klagen til skatteankenævnet henholdsvis Landsskatteretten, da det viser sig, at klageren tidligere har modtaget særskilt underretning om ansættelsen fra SKAT.
- En remonstrationsordning på et område med valgfrihed i forhold til valg af klageinstans som her vil give anledning til merarbejde i forhold til afklaring af, hvilken klageinstans klageren ønsker sin sag videresendt til fra SKAT, idet det ikke kan forventes at alle klagere foretager denne afklaring på forhånd netop fordi klagen sendes til SKAT og ikke til klageinstansen.
- I sager med fristoverskridelse skal afgørelsen herom ikke foretages af SKAT, der i første omgang konstaterer overskridelsen, men af klageinstansen. Det vil – jævnfør ovenfor – i en række sager indebære, at SKAT skal ulejlige klageren med at afklare, om det er skatteankenævnet eller Landsskatteretten, der i givet fald skal afvise klagen på grund af fristoverskridelse. Beslutter klageinstansen på grund af særlige omstændigheder at se bort fra overskridelsen af fristen, skal sagen så igen returneres til SKAT, eller skal den realitetsbehandles af klageinstansen?
- Omkostningerne ved at skulle vejlede borgerne om, hvordan de skal forholde sig på en måde i klager over årsopgørelser, og på en anden måde i alle andre situationer.

Sammenfattende er det FDS' anbefaling til skatteministeren, at denne del af lovforslaget ikke fremmes, men at der tages initiativ til at løse eventuelle uhensigtsmæssigheder gennem en målrettet informationsindsats.

Klage over afslag på fuld omkostningsgodtgørelse i syns- og skønssager - § 1, nr. 3

FDS er enig i det hensigtsmæssige i forslaget.

Digital indhentelse af sagsoplysninger - § 1, nr. 5

FDS har ingen bemærkninger til, at skatteministeren får hjemmel til at fastsætte regler for klageinstansernes direkte elektroniske adgang til relevante oplysninger for klagebehandlingen registreret hos SKAT.

Med venlig hilsen

Richard Petersen